

Sygn. akt IV U 562/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **R. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia (...)

z dnia (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. i przyznaje powodowi **R. K.** prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...)

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...) odmawiających mu wypłaty zasiłku chorobowego za okresy od (...) W uzasadnieniu powód wskazał, iż wydane decyzje są konsekwencją poprzedzającej je decyzji dotyczącej zwolnienia lekarskiego za okres od dnia (...), za który to okres powód utracił prawo do zasiłku, i odmowy organu rentowego do przywrócenia powodowi terminu do opłacenia składki na ubezpieczenie za okres objęty utratą uprawnień.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań od obu decyzji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przytoczono podstawę prawną decyzji a to art. 1 ust1, art.6ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa(DZ.U. z 2014 roku, poz. 159 ze zm.). Jak wskazano w uzasadnieniu powód podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od (...) Decyzją z dnia (...) odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...), a składka za dni, w których odmówiono powodowi prawa do zasiłku nie została opłacona i ubezpieczenie ustało od dnia (...) Decyzjami dotyczącymi kolejnych okresów zasiłkowych odmówiono zatem powodowi prawa do zasiłku chorobowego wobec nie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu nieprzerwanie od 2001 roku. Zwolnienie za okres od dnia (...)było pierwszym w nieprzerwanej niezdolności powoda do pracy. Z uwagi na fakt, iż w dniu (...) powód wziął udział w posiedzeniu rady nadzorczej (...) w D. organ rentowy stwierdził utratę prawa do zasiłku chorobowego za wskazany okres. Powód od decyzji ZUS w tym zakresie nie odwołał się. Złożył zaświadczenie za kolejny okres i z

decyzji organu rentowego dowiedział się, iż wobec nieopłacenia składki za okres poprzedniego zwolnienia lekarskiego uznano, iż ubezpieczenie chorobowe, jako dobrowolne, ustalo z dniem (...). Taką też przyczynę wskazano powodowi w zakresie dotyczącym zwolnienia za kolejny okres niezdolności do pracy. W następstwie takiego stanowiska ZUS powód uzupełnił składkę i złożył wniosek o przywrócenie terminu do jej opłacenia. ZUS odmówił przywrócenia terminu.

Dowód: akta ZUS w załączeniu

zeznania powoda k. 8 akt

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołania zasługiwały na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 14 ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych tekst jednolity **Dz.U.2015, poz. 121 ze zm.**) ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1, ustają: od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w

uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Jak wskazuje się przy tym w orzecznictwie użyte w przepisie art. 14 ust. 2 pkt 2 u.s.u.s. określenie "może" nie oznacza pełnej dowolności. Nie ma przy tym znaczenia, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje odrębną decyzję czy też rozstrzyga daną kwestię jako przesłankę wydania decyzji o określonej treści. W tym drugim przypadku, w razie poddania decyzji kontroli sądowej, badanie obejmuje wszystkie okoliczności, także te, które stanowiły przesłanki zaskarżonego rozstrzygnięcia. I chociaż zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ rentowy, rozpoznając wniosek płatnika o wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie, powinien przed wydaniem decyzji w tym przedmiocie w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy oraz wyjaśnić wszystkie okoliczności sprawy, to sąd ubezpieczeń społecznych w ramach kontroli zapadłej decyzji nie jest związany ustaleniami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i dokonuje samodzielnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego oraz ocenia zasadność złożonego wniosku¹

Badając zaś okoliczności sprawy sąd uznał, iż w sytuacji, gdy ubezpieczony podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu nieprzerwanie od 14 lat, a nieopłacenie składki jest wynikiem stwierdzenia przez organ rentowy (zdaniem sądu niekoniecznie zasadnie) utraty prawa do zasiłku chorobowego, nie można uznać, a przynajmniej należy poddać w uzasadnioną wątpliwość, czy wolą ubezpieczonego była rezygnacja z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego,

1. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2015r. wydany w sprawie III UK 233/14

a termin do opłacenia składki, w tej wyjątkowej dla tego ubezpieczonego sytuacji, powinien być przywrócony. Organ rentowy bez zbadania, albo w pominięciu istotnych dla sprawy okoliczności, posłużył się przepisem art.. 14 ust.2 pkt 2 automatycznie

nie badając szczególnych okoliczności i wcześniejszej wieloletniej postawy ubezpieczonego, który przez ponad dekadę opłacał składki , a wobec pierwszej odmowy zasiłku chorobowego w zaufaniu do trafności decyzji organu rentowego nie odwołał się. Należy wskazać, że powód po powzięciu wiadomości o konsekwencjach utraty zasiłku podjął wszelkie kroki zmierzające do wykazania woli podlegania ubezpieczeniom, która po zbadaniu okoliczności sprawy nie powinna być kwestionowana i jako zdarzenie jednorazowe winna być wzięta przez organ rentowy przynajmniej pod rozwagę.

Mając na uwadze powyższe , w pełnym uznaniu odwołania za zasadne, sąd na podstawie 477 14 §2 kpc zmienił zaskarżone decyzje przyznając powodowi prawo do zasiłku za wnioskowane okresy.